

Lauvskogstrategi for Stranda kommune

Innleiing

Stranda kommune har store og verdifulle lauvskogressursar som spelar ei viktig rolle både for verdiskaping, klima og naturmangfald. Lauvskogen utgjer ein betydeleg del av skogarealet i kommunen og representerer eit uutnytta potensial for auka aktivitet og betre ressursutnytting.

Samtidig er skogressursane prega av utfordringar som bratt terreng, krevjande driftsforhold og låg lønsemd. Store delar av lauvskogen er i høgare hogstklassar, noko som gir grunnlag for auka aktivitet, men krev òg ei planmessig og berekraftig tilnærming til vidare forvaltning.

I tillegg har lauvskogen ein viktig funksjon i kommunen sitt klimaarbeid. Skogen bind CO₂ gjennom vekst og lagrar karbon både i biomasse og jord. Ein målretta og kunnskapsbasert forvaltning kan bidra til å styrke dette klimabidraget, samtidig som ein tek vare på miljøverdiar og biologisk mangfald.

Føremålet med denne strategien er å gi eit felles grunnlag for utvikling og forvaltning av lauvskogressursane i Stranda kommune. Strategien skal leggje til rette for auka verdiskaping og aktivitet, samtidig som omsyn til klima, miljø og langsiktig berekraft blir ivaretekne i tråd med gjeldande standardar og regelverk.

Innhold

Lauvskogstrategi for Stranda kommune.....	1
Innleiing.....	1
1. Fakta og bakgrunn.....	3
2. Strategi for skogforvaltning.....	3
3. Vurdering av treslag og produksjonspotensial i brattheitsklasse 1	4
4. Karbonfangst og klimabidrag.....	4
Hovudprinsipp:	4
Tiltak:	5
5. Samla vurdering	5
Referansegrunnlag	5

1. Fakta og bakgrunn

Stranda kommune har om lag 63 000 dekar lauvskog, noko som representerer ein betydeleg skogressurs med potensial for vidare utvikling og verdiskaping. Fordelinga viser at 13 % ligg i brattheitsklasse 1, 26 % i klasse 2 og 62 % i klasse 3. Hovuddelen av skogen ligg dermed i bratt terreng med krevjande driftstilhøve. Samstundes ligg over 24 000 dekar i klasse 1 og 2, noko som gir grunnlag for aktiv og berekraftig drift.

Skogen representerer òg eit viktig karbonlager, både i biomasse og jord, og har ein sentral funksjon i kommunen sitt klimaarbeid.

Utfordringane er særleg knytt til tilgjenge, høge driftskostnader og låg utnytting av ressursane.

2. Strategi for skogforvaltning

Målet er å auke aktiviteten og betre utnyttinga av lauvskogressursane innanfor rammene av berekraftig skogbruk, samtidig som skogen sitt bidrag til karbonbinding vert styrkt.

Dette kan gjerast gjennom prioritering av areal i klasse 1 og 2, utbygging av skogsvegar, bruk av tilpassa driftsmetodar og styrkt samarbeid mellom grunneigarar.

Det skal leggjast vekt på:

- aktiv forynging etter hogst
- bruk av eigna plantemateriale
- systematisk ungskogpleie
- tiltak som fremjar god tilvekst og karbonopptak

Tiltak skal vere tilpassa lokale forhold, og det skal leggjast vekt på variasjon i treslag, langsiktig karbonlagring og omsyn til naturmangfald.

3. Vurdering av treslag og produksjonspotensial i brattheitsklasse 1

Stranda har om lag 7 990 dekar i brattheitsklasse 1. Desse areala har god tilgjenge og ligg ofte på relativt høg bonitet, noko som gir gode føresetnader for skogproduksjon.

Dagens tilvekst i kommunen er om lag 0,6 m³ per dekar. På enkelte lokalitetar kan det vere grunnlag for å vurdere tiltak som kan auke produksjonen, inkludert tilpassa treslagsval.

Auka produksjon vil òg bidra til høgare karbonbinding gjennom større biomassevekst.

Slike vurderingar må baserast på lokale forhold som bonitet, klima og naturgrunnlag. Eventuelle endringar i treslagsval må gjennomførast i samsvar med PEFC-standard, der omsyn til biologisk mangfald, landskap, karbonlager og naturleg treslagssamansetning skal vektleggjast.

Det er ikkje alle areal som er eigna for treslagsskifte, og lauvskog skal framleis ha ein viktig funksjon både som hovudbestand og som innslag i annan skog.

Tiltak som forynging, god skogskjøtsel, lengre omløpstid på eigna areal og betre tilgjenge kan samla bidra til auka produksjon, karbonlagring og verdiskaping.

4. Karbonfangst og klimabidrag

Lauvskogen i Stranda kommune er ein viktig del av kommunen sitt klimaarbeid gjennom evna til å ta opp og lagre CO₂.

Ein aktiv og berekraftig skogforvaltning kan styrke denne funksjonen gjennom både auka karbonbinding i skogen og lagring av karbon i treprodukt.

Hovudprinsipp:

- Auke tilvekst og binding: Aktiv skjøtsel, tynning og forynging som gir høg produksjon
- Bevare karbonlager: Ta vare på eldre skog og karbonrike areal der det er formålstenleg
- Langvarig lagring: Leggje til rette for bruk av tre i bygg og langlevde produkt

- Omsyn til jord: Unngå inngrep som reduserer karbonlager i jord og myr

Tiltak:

- Sikre rask etablering av ny skog etter hogst
- Vurdere lengre omløpstid på utvalde areal
- Unngå unødvendige inngrep i karbonrike areal
- Utnytte restvirke til bioenergi der dette erstatter fossilt brensel
- Stimulere til bruk av tre i kommunale bygg og prosjekt
- Integrere karbon som vurderingsfaktor i skogbruksplanlegging

5. Samla vurdering

Stranda kommune har ein stor og viktig lauvskogressurs, men også utfordringar knytt til terreng og tilgjenge. Ved å prioritere dei mest tilgjengelege areala og utvikle nødvendig infrastruktur, ligg det eit potensial for auka aktivitet, karbonbinding og verdiskaping.

Utviklinga må skje gjennom ein kunnskapsbasert og balansert strategi der produksjon, klimanytte, miljøverdiar og langsiktig berekraft blir sett i samanheng, i tråd med PEFC-standard.

Referansegrunnlag

Strategien byggjer på nasjonalt kunnskapsgrunnlag og retningslinjer for berekraftig skogbruk og klimaarbeid, mellom anna:

Norsk PEFC Skogstandard (berekraftig skogbruk)

NIBIO – forskning på skogressursar og karbonbinding

Landsskogtakseringa – nasjonal statistikk for skog

Landbruksdirektoratet – status og utvikling i skogbruket

Klima- og miljødepartementet – nasjonale føringar for skog og klima